

تاریخ جادوگری در آمریکای شمالی

قرن چهاردهم – قرن هفدهم

اگرچه جهانگردان اروپایی هنگامی که اولین بار به آمریکا رسیدند آن را «بَرّ جدید» نامیدند، جادوگران مدت‌ها پیش از مشنگ‌ها^۱ از وجود این قاره خبر داشتند. (توضیح: همانند هر ملیتی که عبارت خاص خود را برای «مشنگ» دارد، جامعه‌ی آمریکا از عبارت خودمانی «بی‌جادو»^۲ استفاده می‌کنند). روش‌های مختلف سفر – از جمله جادوی پرنده و جسم‌یابی – و حتی رازیبنی و پیش‌آگاهی، حاکی از آن است که حتی دورافتاده‌ترین جوامع جادوگری نیز از قرون وسطی به بعد با یکدیگر در ارتباط بوده‌اند.

جامعه‌ی جادوگری سرخ‌پوستان بومی آمریکا و جوامع جادوگری اروپا و آفریقا از مدت‌ها پیش از مهاجرت بی‌جادوهای اروپایی در قرن هفدهم از وجود یکدیگر خبر داشته‌اند. آن‌ها از قبل نسبت به شباهت‌های زیاد میان جوامعشان آگاهی داشتند. خانواده‌های خاصی به‌طور مشخص «جادویی» بودند و همچنین جادو به‌طور غیرمنتظره در خانواده‌هایی که پیش از آن سابقه نداشت صاحب هیچ ساحره یا جادوگری شده باشند، پدیدار می‌شد. ظاهراً نسبت کلی جادوگران به غیرجادوگران در میان جمعیت‌ها ثابت بوده است، چنان‌که رویکرد و برخورد بی‌جادوها نیز فارغ از زادگاه آن‌ها یکسان بوده است. در جامعه‌ی بومیان آمریکا، برخی ساحره‌ها و جادوگران مورد قبول واقع شده و حتی در قبیله‌ی خود مورد ستایش قرار می‌گرفتند و شکارچی ممتاز قبیله یا به خاطر درمان بیماران، جادوگر شفابخش قبیله شناخته شده و به شهرت و اعتبار دست می‌یافتند. بااین‌حال، بقیه‌ی آن‌ها، اغلب بر این اساس که ارواح خبیث آنان را تسخیر کرده‌اند، به خاطر عقایدشان مایه‌ی ننگ شناخته می‌شدند.

افسانه‌ی «پوست‌گذر»^۳ - ساحره یا جادوگر پلیدی که می‌تواند به اختیار به شکل یک حیوان درآید - در میان سرخ‌پوستان بومی آمریکا، ریشه در واقعیت دارد. افسانه‌ای در خصوص جانورنما^۴های بومی آمریکا شکل گرفت مبنی بر اینکه آن‌ها اعضای نزدیک خانواده‌ی خود را قربانی کرده‌اند تا به قدرت تغییرشکل خود دست یابند. در حقیقت، اکثریت جانورنماها برای فرار از آزار و اذیت یا شکار برای قبیله، شکل حیوانی به خود می‌گرفتند. غالب چنین شایعات خفت‌آمیزی توسط شفابخشان بی‌جادوی قبیله ساخته شد که خود گاهی اوقات به داشتن قدرت‌های جادویی تظاهر می‌کردند و از افشا شدن آن هراس داشتند.

¹ Muggle

² No-Maj (No Magic (کوتاه شده‌ی عبارت

³ Skin walker

⁴ Animagus

جامعه‌ی جادوگری بومیان آمریکا به‌ویژه در زمینه‌ی جادوی حیوانات و گیاهان استعداد داشتند، به خصوص معجون‌های آنان پیچیدگی و کمالی فراتر از آنچه که در اروپا شناخته شده بود داشت. مشهودترین تفاوت میان جادوی اعمال شده توسط سرخ‌پوستان بومی آمریکا و جادوگران اروپا، غیاب چوبدستی بود.

خاستگاه چوبدستی جادویی اروپا بوده است. چوبدستی، جادو را به گونه‌ای عبور و سوق می‌دهد که تأثیر آن را دقیق‌تر و قوی‌تر کند؛ البته اعتقاد بر این است که اگر کسانی بدون چوبدستی نیز جادوهایی بسیار باکیفیت ایجاد کنند، نشانه‌ی آن است که ساحره‌ها و جادوگران بسیار بزرگی هستند. جانورنماها و معجون‌سازان بومی آمریکا نشان داده‌اند که جادوی بدون چوبدستی می‌تواند به پیچیدگی زیادی نائل شود، اما اجرای افسون‌ها و تغییرشکل بدون استفاده از آن بسیار مشکل است.

جی.کی.رولینگ - پاترمور

ارائه‌ای از وب سایت دمنتور

ترجمه: حسین غریبی